

„mond verkregen moet worden. Doch behoort deze manipulatie tot genees-, heel-, of tandheelkundig gebied? Immers neen. Het plaatsen en vervaardigen van kunstgebitten is een *industrie*, die voor ieder open en vrij staat”. „Maar, zal men vragen, eischt de toestand van den mond niet dikwerf, dat er tanden of wortels verwijderd worden, voordat een gebit geapliceerd kunne worden? Is het tandvleesch niet dikwerf ziek, zoodat kunstgebitten niet gedragen mogen worden? Welnu; is er een heelkundige bewerking te ondergaan, men wende zich tot den *medicustandarts*, die dan tevens zal oordeelen, of een kunstgebit aan te raden is, of niet. De *technicus* kan dan verder zijn werk verrichten. Evenzoo handelt de chirurg bij een beenamputatie. *Hij* oordeelt of de stomp genoegzaam genezen is, tot het maken van een kunstbeen en geeft zijn instructien aan den *technicus*, die kunstbeenen vervaardigt. Doch iemand, wien voor jaren zijn been geamputeerd is, gaat zonder bemiddeling van den chirurg tot dien *technicus*, die vrijheid heeft hem daarmede te helpen” *).

Amsterdam, 3 Februari 1929.

L. DE RUYTER MAYER.

De discussie wordt thans gesloten.

(Red.)

*) HERODOTUS, *Tandheelkunst*, Amsterdam 1876.

HET GEBRUIK VAN SNELVERBAND.

Heden kwam op mijn spreekuur een patiënte, die *eergisteren* bij het schaatsenrijden door een val een bloedende wond had gekregen. Een toevallig aanwezige pleegzuster had het met een snelverband verbonden. Doch nu reeds waren er tekenen van infectie. Voor een paar jaar heb ik ook eens een dergelijk geval gezien. Toen betrof het een meisje, dat te Zwolle door een auto-ongeluk aan beide onderbenen wonden had gekregen en ook deze waren door een pleegzuster met een snelverband behandeld. Dit was aanleiding tot een infectie van ernstigen aard waardoor het meisje wel een week of zes in het ziekenhuis behandeld is, moeten worden. M. i. is een snelverband alleen goed om c.q. een bloeding te stelpen, doch een *antiseptische* wondbehandeling (met joodtinctuur m. i. het beste) dient nooit verzuimd te worden. Het komt mij voor dat de pleegzusters en wijkzusters hierover beter ingelicht dienen te worden.

Kampen, 5 Februari 1929.

W. TEN KATE.

DE OVEREENKOMST MET HET R. K. W. V.

In het kort verslag van de hoofdbestuursvergadering op 8 December 1928 (*Nederl. Tijdschrift voor Geneeskunde*, 1929, bldz. 123) staat, dat het besluit van de afdeeling Tilburg en Omstreken om geen plaatselijke overeenkomst aan te gaan met het R. K. W. V., is goedgekeurd onder dit voorbehoud, dat de overeenkomst met het R. K. W. V. nog niet gesloten is.

Kan het hoofdbestuur ook mededeelen, waarom deze reserve gemaakt is? Heeft het hoofdbestuur hoop, dat de afdeeling Tilburg en O. nog vóór het sluiten van de overeenkomst tot andere gedachten komt?

Wil de afdeeling Tilburg en Omstreken openbaar maken, welke argumenten zij heeft tegen de overeenkomst? In dit stadium van de onderhandelingen is het wellicht voor andere afdelingen van belang, dat bekend wordt welke argumenten tegen de overeenkomst kans hebben door het hoofdbestuur te worden goedgekeurd.

Dordrecht, 3 Februari 1929.

E. E. MEURSING.